

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 1. oktober 2010

-FINANSDEPARTEMENTET.....	5
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	5
Vedlegg XXI Statistikk	5
32010 R 0220 Kommisjonsforordning (EF) nr. 220/2010 av 16. mars 2010 om programmet for ad hoc- moduler for årene 2013-2015 for arbeidsmarkedsundersøkelsen forutsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 (vedlegg XXI FIN gr2).....	5
32010 R 0275 Kommisjonsforordning (EF) nr. 275/2010 av 30. mars 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 hva gjelder kriterier for evaluering av kvaliteten på næringsstatistikken (vedlegg XXI FIN gr2)	5
32010 R 0351 Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2010 av 23. april 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 862/2007 om Fellesskapets statistikk om migrasjon og internasjonalt vern hva gjelder definisjonene av kategoriene grupper av fødeland, tidligere oppholdsland, fremtidig oppholdsland og statsborgerskap (vedlegg XXI FIN gr2)	5
Vedlegg XXII Selskapsrett	6
32010 R 0243 Kommisjonsforordning (EU) nr. 243/2010 av 23. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til forbedringer av internasjonale standarder for finansiell rapportering (IFRS-er) (vedlegg XXII FIN gr2)	6
32010 R 0244 Kommisjonsforordning (EU) nr. 244/2010 av 23. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 2 (vedlegg XXII FIN gr2)	7
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	8
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering	8
Kapittel XII Næringsmidler	8
32010 R 0178 Kommisjonsforordning (EU) nr. 178/2010 av 2. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 401/2006 når det gjelder jordnøtter (peanøtter), andre oljefrø, trenøtter, aprikoskjerner, lakris og vegetabilsk olje (vedlegg II kap XII HOD gr2)	8
Kapittel XVI Kosmetikk	8

32009 L 0159 Kommissjonsdirektiv 2009/159/EF av 16. desember 2009 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for tilpasning av vedlegg III til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XVI HOD gr2)	8
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	10
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	10
Kapittel III Plantesanitære forhold	10
32009 L 0097 Kommissjonsdirektiv 2009/97/EF av 3. august 2009 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr2)	10
32009 L 0145 Kommissjonsdirektiv 2009/145/EF av 25. november 2009 om visse unntak ved godkjenning av landsorter og sorter av grønnsaker som tradisjonelt har blitt dyrket i enkelte områder og i visse regioner, og som er truet av genetisk erosjon, og grønnsaksorter uten betydelig verdi for kommersiell produksjon, men som er utviklet for å vokse under spesielle betingelser og om omsetning av såvare av disse sortene (vedlegg I kap III LMD gr2)	11
32009 R 0637 Kommissjonsforordning (EF) nr. 637/2009 av 22. juli 2009 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser med hensyn til egnethet for sortsnavn for arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr2)	12
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	12
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	12
Kapittel III Plantesanitære forhold	13
32010 D 0198 Kommissjonsvedtak 2010/198/EU 6. april 2010 om fritakelse for Latvia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF når det gjelder <i>Avena strigosa</i> Schreb., <i>Brassica nigra</i> (L.) Koch og <i>Helianthus annuus</i> L. (vedlegg I kap III LMD gr3)	13
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg XIII Transport	14
Kapittel V Sjøtransport	14
32009 R 1163 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1163/2009 av 30. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 417/2002 om framskyndet innføring av krav om dobbeltkrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip (vedlegg XIII kap V NHD gr2)	14

32009 D 0491 Kommisjonsvedtak 2009/491/EF av 16. juni 2009 om kriterier som legges til grunn for å bestemme om arbeidsinnsatsen til et classeselskap som opptre på vegne av en flaggstat kan vurderes som en uakseptabel trussel mot sjø- og miljø sikkerheten (vedlegg XIII kap V NHD gr2)	14
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	15
32009 L 0013 Rådskdirektiv 2009/13/EF av 16. februar 2009 om gjennomføring av avtalen inngått av Sammenslutningen av skipsredere i Den europeiske union (ECSA) og Den europeiske transportarbeiderføderasjon (ETF) i tilknytning til Konvensjon om sjøfolks arbeids- og levevilkår, 2006, og om endring av direktiv 1999/63/EF (vedlegg XVIII NHD gr2)	15
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	17
Vedlegg X Generelle tjenester.....	17
32009 D 0767 Kommisjonsvedtak 2009/767/EF av 16. oktober 2009 om fastsettelse av tiltak for å forenkle bruken av elektroniske framgangsmåter ved hjelp av "felles kontaktpunkter" i samsvar med europaparlaments- og rådskdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr3)	17
Vedlegg XIII Transport	18
Kapittel IV Transport på innlands vannvei	18
32010 R 0164 Kommisjonsforordning (EU) nr. 164/2010 av 25. januar 2010 om tekniske spesifikasjoner for elektronisk rapportering fra skip på innlands vannveier som nevnt i direktiv 2005/44/EF om harmoniserte elveinformasjonstjenester (RIS) på innlands vannveier i Fellesskapet artikkel 5 (vedlegg XIII kap IV NHD gr3).....	18
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg XIII Transport	19
Kapittel VI Sivil luftfart.....	19
32009 R 1254 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1254/2009 av 18. desember 2009 om kriterier for å tillate medlemsstatene å gjøre unntak fra de felles standardene for luftfartssikkerhet og å vedta alternative tiltak (vedlegg XIII kap VI SD)	19
32010 R 0273 Kommisjonsforordning (EU) nr. 273/2010 av 30. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	20
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	21
Vedlegg XIII Transport	21
Kapittel I Innlandstransport	21

32009 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/40/EF av 6. mai 2009 om teknisk kontroll med motorkjøretøyer og tilhengere til motorkjøretøyer (vedlegg XIII kap I SD gr3).....	21
Kapittel II Veitransport	22
32009 D 0810 Kommisjonsvedtak 2009/810/EF av 22. september 2008 om utarbeiding av standard skjema for medlemsstatene si rapportering til Europakommisjonen i samsvar med artikkel 17 i forordning (EF) nr. 561/2006 (vedlegg XIII kap II SD gr3)	22

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32010 R 0220 Kommisjonsforordning (EF) nr. 220/2010 av 16. mars 2010 om programmet for ad hoc-moduler for årene 2013-2015 for arbeidsmarkedsundersøkelsen forutsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen gjennomfører rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftsundersøkelse i Fellesskapet, inntatt i vedlegg XXI i EØS avtalen om statistikk som forutsetter i artikkel 4 nr. 2 at et ekstra sett variabler, kalt ad hoc-modul, skal tilføyes opplysningene omhandlet i forordningen. Videre skal det årlig utarbeides et flerårlig program med "ad hoc-moduler". I kommisjonsforordning (EF) nr. 220/2010 fastlegges tema for ad hoc-moduler for årene 2013-2015. Temaene er henholdsvis "yrkesskader og yrkessykdommer", "innvandrere og arbeidsmarkedet" og "arbeidstidsordninger". Det kommer senere en mer detaljert kommisjonsforordning for hver av ad hoc-modulene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Utgiftene i forbindelse med implementering av forordningen vil bli dekket innenfor SSBs budsjett samt bidrag fra EU.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0275 Kommisjonsforordning (EF) nr. 275/2010 av 30. mars 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 hva gjelder kriterier for evaluering av kvaliteten på næringsstatistikken (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 275/2010 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 etablerer et felles rammeverk for innsamling, utarbeidelse, formidling og evaluering av europeisk nærings- og strukturstatistikk. Det følger av rammeforordningen at det skal foretas analyser av nytten av datainnsamlingen, inklusive kvaliteten på dataene målt opp mot kostnadene ved innsamlingen, og da særlig av byrden som påføres næringslivet som leverandører av data. Formålet med den nye kommisjonsforordningen er å etablere evalueringskriterier og nøkkelindikatorer som skal brukes i slike analyser.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0351 Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2010 av 23. april 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 862/2007 om Fellesskapets statistikk om migrasjon og internasjonalt vern hva gjelder definisjonene

av kategoriene grupper av fødeland, tidligere oppholdsland, fremtidig oppholdsland og statsborgerskap (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2010 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 862/2007 om Fellesskapets statistikk om migrasjon og internasjonalt vern innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. Det følger av europaparlaments- og rådsforordningen at det skal fastlegges definisjoner for grupper av fødeland, tidligere oppholdsland/raflyttingsland, fremtidig oppholdsland/tilflyttingsland og statsborgerskap. Dette gjøres i kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2010. Definisjonene skal sikre sammenlignbarheten av statistiske data fra administrative kilder om bosettingstillatelse i medlemslandene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32010 R 0243 Kommisjonsforordning (EU) nr. 243/2010 av 23. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til forbedringer av internasjonale standarder for finansiell rapportering (IFRS-er) (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 243/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS. IASB ("International Accounting Standards Board") offentliggjorde forbedringer av IFRS i april 2009 i sin årlige forbedringsprosess som tar sikte på å strømlinjeforme og presisere de internasjonale regnskapsstandardene. Størstedelen av endringene er presiseringer eller korreksjoner av eksisterende IFRS eller konsekvensendringer som følge av tidligere endringer av IFRS. Endringene av IFRS 8, IAS 17, IAS 36 og IAS 39 medfører endringer i de gjeldende krav eller gir ytterligere veiledning om gjennomføringen av disse krav.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0244 Kommisjonsforordning (EU) nr. 244/2010 av 23. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 2 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 243/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS. Med endringen til IFRS 2 presiseres den regnskapsmessige behandling av aksjebaserte transaksjoner der leverandøren av varer eller tjenester betales kontant, og en annen virksomhet i konsernet påtar seg forpliktelsen.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32010 R 0178 Kommisjonsforordning (EU) nr. 178/2010 av 2. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 401/2006 når det gjelder jordnøtter (peanøtter), andre oljefrø, trenøtter, aprikoskjerner, lakris og vegetabilsk olje (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter nye prøvetakingsrutiner ved analyse av peanøtter, mandler, hasselnøtter, pistasjnøtter, aprikoskjerner, oljefrø, krydder, lakris og vegetabilske oljer for visse mykotoksiner (aflatoksiner og okratoksin).

Codex Alimentarius har satt nye grenseverdier i visse nøtter. Disse grenseverdiene er også tatt inn i EU (forordning (EU) nr. 165/2010). Codex har etter innføring av nye grenseverdier oppdatert sine prøvetakingsplaner for disse nøttene (peanøtter, mandler, pistasj- og hasselnøtter). Rettsakten endrer prøvetakingsrutinene tilsvarende i EU. Tilsvarende prøvetakingsrutiner blir gjeldende for oljefrø og aprikoskjerner.

For krydder benyttes allerede eksisterende prøvetakingsrutiner. Disse blir ikke endret. For lakrisrot og lakrisekstrakt settes det nye rutiner. Prøvetaking av vegetabilske oljer for mykotoksiner har spesielle karakteristikk. Spesielle prøvetakingsrutiner blir derfor også laget for disse produktene.

Merknader

Rettsakten oppdaterer prøvetakingsrutiner som følge av en rekke endrede og visse nye grenseverdier i ikke-animalske næringsmidler. En slik oppdatering er nødvendig for å sikre at den offentlige kontrollen skjer på lik måte i EØS-området. I de tilfeller der næringen tar egne prøver, er det også viktig at disse tas på samme måte for å få sammenlignbare resultater.

Rettsakten vil medføre en økt administrativ byrde ved innføring ved at nye rutiner må formidles og innlæres hos kontrollmyndighet og laboratorier. Øvrige økonomiske konsekvenser er ikke identifisert. Innlemmelse av forordningen i norsk rett vil medføre at man må endre forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32009 L 0159 Kommisjonsdirektiv 2009/159/EF av 16. desember 2009 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for tilpasning av vedlegg III til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet gir en mindre justering av vedlegg III i EUs grunddirektiv på kosmetikkområdet, rådsdirektiv 76/768/EØF. Vedlegg III lister stoffer det er tillatt å anvende på visse vilkår.

Direktivet forlenger tidsperioden for bruk av 29 midlertidig godkjente hårfargemidler. Før direktivet ble vedtatt var disse tillatt brukt frem til 31. desember 2009. Nå er de tillatt frem til 31. desember 2010 (på samme vilkår som tidligere). De omfatter følgende løpenummer i del 2 av vedlegg III i rådsdirektiv 76/768/EØF: 3,4,5,6,10,11,12,16,19,20,21,22,25,27,31,32,33,34, 35,36,37,38,39,44,48,49,50,55,56.

Merknader

Tidsfristen er forlenget også fire ganger tidligere; ved endringsdirektivene 2007/67/EF, 2006/65/EF, 2005/52/EF og 2004/87/EF. Norge implementerer tidsfrister av denne typen innen rammen av forskrift 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppsspleieprodukter.

Det nye direktivet 2009/159/EF vil som de tidligere fristendringsdirektivene ikke bli inkludert i EØS-avtalen før etter at fristen i direktivet det erstatter utløper. Mattilsynet har derfor implementert slike fristforlengende direktiver uten å nevne noen bestemt dato. I stedet anmerkes det ved hvert enkelt stoff dette angår, at den midlertidige tillatelsen til å bruke stoffet gjelder frem til et oppfølgende direktiv er blitt implementert. I hele kosmetikkforskriftens historie har tilsynsmyndigheten implementert på denne måten når det gjelder midlertidig tillatte ingredienser.

EU-landene var forpliktet til å implementere 2009/159/EF før 31. desember 2009 og la endringen tre i kraft 1. januar 2010. I samsvar med praksis i Norge blir direktivet implementert ved en forskriftsendring der det skrives inn at det er tatt inn i hjemmelsgrunnlaget.

Direktivet endrer ikke kosmetikkforskriften substansielt. Implementeringen medfører derfor verken administrative eller økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv og forvaltning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel III Plantesanitære forhold

32009 L 0097 Kommissjonsdirektiv 2009/97/EF av 3. august 2009 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommissjonsdirektivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om sortskjennetegn og bruk av disse, ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter av hhv. jordbruksvekster og grønnsaker.

DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerrett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for flere og flere arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommissjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet under UPOV, den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter. Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av vedlegg til rettsaktene. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser.

De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/90/EF og 2003/91/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført på hvilket vedlegg, og hvilken versjon av retningslinjene som er gjeldende. Dette gir da oversikt over hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV.

Merknader

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter.

Nyhetsprøving i Norge utføres av Mattilsynet. Vi gjennomfører for tiden nyhetsprøving kun for hvete, bygg og havre, og følger da respektive retningslinjer fra CPVO/UPOV. For øvrige arter av både jordbruksvekster og alle grønnsaksartene kjøpes nyhetsprøving av nye sorter fra andre land som da utfører disse også etter aktuelle retningslinjer fra CPVO/UPOV.

En av de konkrete endringer i rettsakten gjelder justering av CPVO-retningslinje for hvete. Justeringen av retningslinjen innebærer, for én av delundersøkelsene, en endring i antallet planter som skal undersøkes og antallet som maksimalt kan avvike fra standarden. Videre gjøres det visse endringer i kategoriseringen av stråtykkelse. De øvrige endringene gjelder arter som ikke nyhetsprøves i Norge, og som dermed er helt uten betydning for oss.

Høring hos næringen har vært ansett som overflødig da endringen for hvete er uten praktisk interesse, og de øvrige endringer gjelder arter som ikke testes i Norge.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Endringene i rettsakten medfører kun behov for marginale justeringer i interne prosedyrer i Mattilsynet, og ingen behov for endring i norsk regelverk utover endring i hjemmelfeltet i den angitte forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestilling-, og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0145 Kommisjonsdirektiv 2009/145/EF av 25. november 2009 om visse unntak ved godkjenning av landsorter og sorter av grønnsaker som tradisjonelt har blitt dyrket i enkelte områder og i visse regioner, og som er truet av genetisk erosjon, og grønnsaksorter uten betydelig verdi for kommersiell produksjon, men som er utviklet for å vokse under spesielle betingelser og om omsetning av såvare av disse sortene (vedlegg I kap III LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter unntak fra kommisjonsdirektiv 2003/91/EF om prøving og godkjenning av grønnsakssorter, kommisjonsforordning (EF) nr. 930/2000 om navnsetting av plantesorter og rådsdirektiv 2002/55/EF om omsetning av såvare av grønnsakssorter.

Unntakene gjelder for produksjon og omsetning av såvare av såkalte bevaringsverdige sorter (BVS) og amatørsorter. Dette er sorter som er naturlig tilpasset lokale vekstvilkår, og er ansett som viktige i forbindelse med sikring av plantegenetiske ressurser. Myndighetene i hvert enkelt land avgjør hva som er en BVS eller en amatørsort. For godkjenning som BVS/amatørsort stilles det mindre strenge krav, blant annet til ensartethet, enn for ordinære sorter. Det er ikke krav om offisiell sertifisering av såvare av BVS og amatørsorter, men det stilles tilnærmet samme kvalitetskrav som for klasse "sertifisert" eller "standard". Det er fastsatt en mengdebegrensning på omsetning av såvare av bevaringsverdige sorter tilsvarende den mengde såvare som er tilstrekkelig til å så et visst areal. Omsetning av såvare av amatørsorter er ikke begrenset på samme måte, men kun tillatt å omsette i småpakninger.

Myndighetene skal avgjøre sortens opprinnelsesområde hvor såvareproduksjon og omsetning av såvare primært skal foregå. Ved områdevurderinger skal myndighetene rådføre seg med organisasjon/etat med kompetanse på plantegenetiske ressurser. Frist for gjennomføring av direktivet i EU er 31. desember 2010.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer og forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Kravene i forbindelse med godkjenning av BVS/amatørsorter avviker noe fra den ordinære sortsgodkjenningen. Det stilles ikke krav til DUS-test som normalt er en ressurskrevende prosess, men det stilles fortsatt krav om dokumentasjon ved søknad om godkjenning, som Mattilsynet må ha en faglig vurdering av. Dette vil ved siden av å kreve forskriftsendringer trolig også kreve enkelte tilpasninger i relevant fagsystem og administrative rutiner.

Det legges opp til et forpliktende samarbeid mellom myndighetene og etatene eller instansene som har kompetanse på plantegenetiske ressurser. Myndighetene må notifikere og rapportere til ESA om følgende:

- Organisasjon eller etat med kompetanse på plantegenetiske ressurser som Mattilsynet får uttalelser fra
- Ved godkjenning av andre områder for såvareproduksjon enn såvareproduksjon kun i sortens opprinnelsesområde
- På forespørsel fra Europakommisjonen/ESA eller de andre landene, omsatt mengde såvare av bevaringsverdige sorter i landet

Det er en betydelig og positiv interesse for dette nye regelverket i Norge, særlig innenfor genressursmiljøet, innenfor økologisk landbruk og i en del andre alternative dyrkingsmiljøer. De administrative konsekvenser vil i en overgangsperiode blant annet innebære tilpasning av søknadsskjemaer og inngåelse av avtale med etat/instans med kompetanse på plantegenetiske

ressurser. Det har vært svært få søknader om godkjenning av sorter av grønnsaker på sortlista de siste åra. Vi må forvente en viss interesse for å få bevaringsverdige sorter av grønnsaker godkjent, noe som vil medføre et merarbeid for Mattilsynet i en periode. Dette henger også sammen med at blant annet sortenes bevaringsverdi og opplegg for frøavl skal vurderes mens Mattilsynet ellers bare vurderer resultatene av DUS-test og hører navneforslaget. I en overgangsfase forventes det også behov for noe ekstern informasjonsvirksomhet om ordningen. Flere av de endringene som det er behov for å gjøre, må ses i sammenheng gjennomføring av kommisjonsdirektiv 2008/62/EF av 20. juni 2008 om bevaringsverdige sorter av jordbruksfrø og oppfølging av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldsloven).

Ved søknad om sortlisteopptak må søker ordinært betale gebyr for dette. Hvilket gebyrnivå som er aktuelt for BVS er fortsatt noe uklart, da dette bl.a. er avhengig av dokumentasjons- og testingsbehovet for sorten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0637 Kommisjonsforordning (EF) nr. 637/2009 av 22. juli 2009 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser med hensyn til egnethet for sortsnavn for arter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en ren kodifisering, dvs. teknisk opprydding i og sammenslåing av tidligere fastsatt kommisjonsforordning (EF) nr. 930/2000 med de to senere endringene som er gitt i forordningene (EF) nr. 1831/2004 og (EF) nr. 920/2007. Kodifiseringen medfører ikke endringer i materielle bestemmelser, men er gjort for å gjøre forordningen mer oversiktlig og helhetlig. De faktiske bestemmelser i rettsakten omfatter regler for hvordan plantesorter kan navnesettes. Det er gitt regler i forhold til blant annet tidligere godkjente sortsnavn og varemerker, kombinasjoner av bokstaver, tall og tegn. Forordning (EF) nr. 637/2009 opphever forordning (EF) nr. 930/2000.

Merknader

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Forordning (EF) 930/2000, med senere endringer, er tidligere tatt inn i EØS-avtalen. Men da med en tilpasningstekst som følge av at den delvis bygger på forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortbeskyttelse (planteforedlerrettsforordningen), en forordning som ikke er en del av EØS-avtalen. Dette videreføres ved den kodifiserte forordningen. I og med at rettsakten er en ren kodifisering medfører den ikke behov for endring i norsk regelverk utover endring i hjemmelfeltet i forskriften. Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge. Ut i fra det forhold at den opphevede rettsakten, forordning (EF) nr. 930/2000, ble tatt inn i EØS-avtalen med en tilpasningstekst, bør dette videreføres ved implementering av forordning (EF) nr. 637/2009.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel III Plantesanitære forhold

32010 D 0198 Kommisjonsvedtak 2010/198/EU 6. april 2010 om fritakelse for Latvia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF når det gjelder *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch og *Helianthus annuus* L. (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten retter seg bare mot Latvia. Rettsakten fastsetter at Latvia fritas fra forpliktelsen til å gjennomføre alle bestemmelser i rådsdirektiv 66/402/EØF om omsetning av såvare av korn når det gjelder busthavre (*Avena Strigosa* Schreb.) og bestemmelsene i rådsdirektiv 2002/57/EF når det gjelder svartsennep (*Brassica nigra* (L.) Koch og solsikke (*Helianthus annuus* L.). Unntatt er bestemmelsene om at omsetning av slik vare ikke pålegges andre handelsrestriksjoner enn det som fremgår av direktivene.

Rettsakten er fastsatt i henhold til en generell bestemmelse i direktiv 66/402/EØF og direktiv 2002/57/EF om muligheten for slike unntak. Rådsdirektivene som ligger til grunn for vedtaket gjelder såvare av korn og såvare av olje- og fibervekster. Av ulike årsaker, oftest av klimatiske hensyn, er det ikke aktuelt å dyrke alle artene omfattet av direktivene i alle medlemsstatene. Det er derfor også lite aktuelt å produsere såvare. Det er naturlig og hensiktsmessig at det finnes en ordning som gjør det mulig ikke å gjennomføre felles EU-bestemmelser i et land der en art ikke dyrkes eller at dyrkingen er av ubetydelig økonomisk omfang.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer. Rettsakten medfører ikke behov for endring i regelverk. Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge, og den får dermed heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser her i landet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32009 R 1163 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1163/2009 av 30. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 417/2002 om framskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip (vedlegg XIII kap V NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1163/2009 endrer europaparlaments- og rådsforordning 417/2002 om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog. Bakgrunnen for endringsforordningen er behovet for å oppdatere henvisningene til den internasjonale konvensjon om hindring av forurensing fra skip (MARPOL). Vedlegg I til MARPOL, som forordning 417/2002 viser til, ble revidert av Miljøforurensningskomiteen i IMO (MEPC) 15. oktober 2004, og det endrede vedlegget trådte i kraft 1. januar 2007. I tillegg vedtok MEPC 23. mars 2006 endringer i vedlegg I regel 21 som omhandler definisjon av tungolje. Denne endringen trådte i kraft 1. august 2007. Endringsforordningen oppdaterer henvisningene til MARPOL i samsvar med den gjeldende konvensjonen.

Merknader

Forordning 417/2002 er gjennomført i norsk rett ved forskrift 20. februar 2003 nr 254 om framskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog. Forskriften må oppdateres som følge av kommisjonsforordningen. De materielle kravene er allerede innført for skip som seiler under norsk flagg, jf forskrift 16. juni 1983 nr 1122 om hindring av forurensing fra skip (MARPOL-forskriften) § 2-1. Endringsforordningen er vedtatt i komitologiprosedyre, jf forordning 417/2002 artikkel 10 jf artikkel 11. Det er ikke ventet økonomiske konsekvenser for næringen, ei heller økonomiske eller administrative konsekvenser for offentlige myndigheter som følge av endringsforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens forslag til endringsforordning ble sendt på høring blant norske instanser 4. juni 2008. Ingen kommentarer ble mottatt. Den vedtatte forordningen ble sendt på høring 18. desember 2009. Ingen kommentarer er mottatt.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0491 Kommisjonsvedtak 2009/491/EF av 16. juni 2009 om kriterier som legges til grunn for å bestemme om arbeidsinnsatsen til et klasseselskap som opptrer på vegne av en flaggstat kan vurderes som en uakseptabel trussel mot sjø- og miljøsikkerheten (vedlegg XIII kap V NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2009/491/EF bestemmer kriterier som skal legges til grunn for å vurdere om et klasseselskaps arbeidsinnsats på tilsynsområder hvor flaggstatene har delegert tilsynskompetanse, er av en slik karakter at det skapes en uakseptabel trussel for sjø- og miljøsikkerheten.

I vedtakets artikkel 2 vises det til vedlegg I som inntar målekriterier utarbeidet av EMSA. Kriteriene får anvendelse for å avgjøre om et classeselskaps arbeidsinnsats på tilsynsområder som er delegert av en flaggstat, utgjør en trussel mot sjø- og miljø sikkerheten.

I vedtakets artikkel 3 første ledd gis Kommisjonen kompetanse til også å ta hensyn til resultatet av domstolsbehandling hvor et classeselskaps forsettlig handling eller unnlatelse (forsett/grov uaktsomhet) er vurdert som den sannsynlige årsaken til en sjøulykke og hvor handlingen/unnlatsen skyldes systemsvikt.

I artikkel 3 andre ledd skal Kommisjonen se hen til sakens alvorlighet og om det foreligger gjentakelse eller andre forhold som avdekker classeselskapets forsømmelse av å reparere systemsvik angitt i første ledd.

Artikkel 4 gir Kommisjonen kompetanse til å vurdere kriteriene som fremgår av vedlegg I.

Artikkel 5 bestemmer at medlemsstatene skal benytte en rapporteringsmal inntatt i vedlegg II.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vil være begrenset til selve gjennomføringen av vedtaket i norsk rett, samt nødvendige endringer i avtaler som Nærings- og handelsdepartementet har inngått med anerkjente klassifiseringselskaper.

Artikkel 14 første ledd bokstavene a) og b) i forordning 391/2009 (klasseforordningen) hjemler kommisjonsvedtak 2009/491/EF.

Vedtaket utfyller bestemmelser tatt inn i direktiv 94/57/EF (klassedirektivet) artiklene 4 og 12. Direktiv 94/57/EF oppheves ved direktiv 2009/15/EF artikkel 14 som sammen med klasseforordningen viderefører gjeldende rett vedrørende classeselskaper som er delegert tilsynskompetanse og medlemsstatenes tilhørende forpliktelser.

Komiteen for sjøsikkerhet og hindring av havforurensning (COSS) har vurdert og anbefalt kriteriene som inntas i vedlegg I til vedtaket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32009 L 0013 Rådskdirektiv 2009/13/EF av 16. februar 2009 om gjennomføring av avtalen inngått av Sammenslutningen av skipsredere i Den europeiske union (ECSA) og Den europeiske transportarbeiderføderasjon (ETF) i tilknytning til Konvensjon om sjøfolks arbeids- og levevilkår, 2006, og om endring av direktiv 1999/63/EF (vedlegg XVIII NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet er en del av den såkalte "fornyede sosiale agenda"-pakken. Pakken inneholder totalt 19 initiativer innenfor områdene sysselsetting og sosiale forhold, utdanning og ungdom, helse, informasjonssamfunn samt økonomiske forhold. Målsetningen med pakken er å fremme tilgang, muligheter og sosial rettferd. Pakken er knyttet til EUs Lisboa-strategi for å stimulere vekst og skaffe bedre jobber. Direktivet innebærer implementering av avtalen mellom arbeidsgiverorganisasjonen European Community Shipowners' Associations (ECSA) og arbeidstakerorganisasjonen European Transport Workers' Federation (ETF) om Maritime Labour Convention 2006 (MLC) i rådskdirektiv 1999/63/EF. Formålet med direktivet er å innføre minstestandarder slik at arbeid i den maritime sektor

blir mer attraktivt for europeiske sjøfolk, legge til rette for å skape flere og bedre jobber samt legge til rette for like vilkår globalt.

Avtalen mellom ECSA og EFT forplikter medlemmene i de respektive organisasjonene til å etterleve store deler av MLC. Implementering av avtalen i rådsdirektiv 1999/63/EF innebærer således at også medlemsstatene i EU forpliktet til å etterleve de delene av MLC som omfattes av avtalen uavhengig av om MLC ratifiseres av den enkelte stat.

Målsetningen med direktivet er å gjøre avtalen mellom ECSA og ETF bindende for medlemsstatene i EU. Dette oppnås ved at det gjøres endringer i rådsdirektiv 1999/63/EF. Kravene i direktivet gir kun minstestandarder, slik at medlemsstatene har adgang til å iverksette tiltak som gir gunstigere vilkår for arbeidstakere. Direktivet kan ikke anvendes som grunnlag for å legitimere en reduksjon av eksisterende beskyttelsesnivå for arbeidstakere innenfor området som dekkes av direktivet. Medlemsstatene pålegges å vedta de nødvendige sanksjoner for å motvirke at bestemmelser vedtatt i medhold av direktivet blir krenket. Disse sanksjonene skal være effektive, forholdsmessige og avskrekkende. Medlemsstatene pålegges å gjennomføre kravene i direktivet enten i form av bestemmelser som sikrer gjennomføring eller ved å påse at kravene i direktivet er tilfredsstillt gjennom avtale mellom arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner.

Merknader

Det norske regelverket ivaretar i hovedsak minstekravene i direktivet med noen unntak. For det første oppstiller direktivet et minstekrav om hvilke helseerklæringer som skal godtas av "kompetent myndighet".

Forskrift 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip åpner for at helseerklæringer utstedt i andre EØS-land kan godtas. (Denne forskriften er forankret i direktiv 92/51 om gjensidig anerkjennelse av yrkeskompetanse. Helse er her en kvalifikasjon som medfører at vi innenfor visse rammer plikter å godkjenne en helseerklæring en EØS-borger har fått utstedt i sitt EØS-hjemland.) I direktivets artikkel 2, punkt 4, nr. 5 kreves det at dersom helseerklæringens innhold er i tråd med de krav som følger av STCW, skal den godtas. Det norske regelverket er her vesentlig strengere i og med at minstekravet i direktivet også vil kunne omfatte helseerklæring som er utstedt i stater som ikke er medlem av EØS og stater som ikke har ratifisert STCW så lenge innholdet i helseerklæringen oppfyller kravene i STCW.

For det andre oppstiller direktivet i artikkel 2, punkt 9, bokstav b) et krav om at erklæring om tilstrekkelig fargesyn skal være gyldig i 6 år. I henhold til det norske regelverket gjøres det ikke forskjell på gyldigheten av erklæring om tilstrekkelig fargesyn og gyldigheten av helseerklæringen for øvrig. Erklæring om tilstrekkelig fargesyn er således i utgangspunktet gyldig i 2 år, jf forskrift 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip § 5 første ledd. Videre er helseerklæring utstedt til arbeidstaker under 18 og over 50 år, og til fiskere under 21 år, kun gyldig i ett år, jf. forskriftens § 5 første ledd i.f.

For det tredje åpner direktivet i artikkel 2, punkt 10 for at arbeidstaker i spesielle tilfeller kan arbeide uten gyldig helseerklæring til skipet ankommer første havn hvor slik erklæring kan oppdrives, men ikke over en lengre periode enn tre måneder. Motsvarende regel finner vi i forskrift 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip § 4 annet ledd. Bestemmelsen skiller seg imidlertid fra direktivet i to tilfeller. For det første begrenser helseforskriften adgangen til kun å gjelde for personer som ikke skal arbeide i sertifikatpliktig stilling. Denne begrensningen har ikke direktivet. For det andre begrenser § 4 annet ledd perioden en arbeidstaker kan tjenestegjøre uten gyldig helseerklæring til 6 uker. Direktivet åpner for tre måneder. Den norske bestemmelsen er således vesentlig snevrere enn det som følger av direktivet.

For det fjerde krever direktivet i artikkel 2, punkt 12 at for arbeidstaker på skip som vanligvis seiler i internasjonal fart skal helseerklæringen som et minimum være tilgjengelig på engelsk. Forskrift 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip § 11 første ledd bestemmer at helseerklæring skal utstedes på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet. Dette skjemaet er på norsk og engelsk. Det er imidlertid ikke et forskriftskrav at skjemaet skal være på engelsk.

For Sjøfartsdirektoratet vil direktivet innebære små administrative konsekvenser. Det vil være behov for enkelte endringer i relevant regelverk for at det skal være i samsvar med direktivet.

Direktivet vil ikke ha budsjettmessige konsekvenser utover de ressurser som er nødvendige for å endre relevant regelverk og orientering til aktørene i næringen om endringene.

Direktivet vil ikke få økonomiske konsekvenser for næringen. Det vil være behov for regelverksarbeid i form av endringer i relevante forskrifter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg X Generelle tjenester

32009 D 0767 Kommisjonsvedtak 2009/767/EF av 16. oktober 2009 om fastsettelse av tiltak for å forenkle bruken av elektroniske framgangsmåter ved hjelp av "felles kontaktpunkter" i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket skal bidra til den praktiske gjennomføringen av tjenstedirektivet (direktiv 2006/123/EF). Det skal bli enklere å gjennomføre elektroniske prosedyrer over landegrensene via kontaktpunktene gjennom at EØS-statene gjensidig kan godkjenne hverandres elektroniske framgangsmåter. I henhold til vedtaket har EØS-statene, på grunnlag av egnede risikovurderinger, anledning til å kreve avanserte elektroniske signaturer basert på kvalifiserte sertifikater, med eller uten et sikkert signaturfremstillingssystem, når visse framgangsmåter eller formaliteter skal fullføres gjennom kontaktpunktene. EØS-statene skal etablere, vedlikeholde og offentliggjøre en liste over sertifikatutstedere som de har akkreditert eller fører tilsyn med.

Merknader

I henhold til tjenstedirektivets artikkel 6 skal tjenesteytere kunne fullføre alle framgangsmåter og formaliteter (blant annet erklæringer, meldinger og søknader) som er nødvendige for å få tilgang til å drive tjenestevirksomhet gjennom et felles kontaktpunkt. Etter artikkel 7 skal kontaktpunktet ha nødvendig informasjon om blant annet hvilke krav som gjelder for tjenesteytere knyttet til framgangsmåter og formaliteter, kontaktopplysninger om ansvarlige myndigheter, oppføring i registre, klageadgang i tilfelle tvist m.v. Artikkel 8 fastslår at EØS-statene skal sørge for at framgangsmåtene og formalitetene skal kunne fullføres elektronisk gjennom kontaktpunktet og vedkommende ansvarlige myndighet.

Brønnøysundregistrenes portal "Altinn" skal være det norske kontaktpunktet i henhold til tjenstedirektivet. Portalen har mye av informasjonen og funksjonaliteten som kreves og flere ansvarlige myndigheter er allerede tilknyttet. I første omgang vil det norske kontaktpunktet tilby informasjon. Brukerne vil dermed ikke måtte benytte elektronisk signatur for å få tilgang til kontaktpunktet. I forbindelse med slutføring av Altinn II-prosjektet i løpet av 2011 tas det sikte på å tilby elektroniske framgangsmåter og fullføring av formaliteter i kontaktpunktet. Dette krever sikker pålogging, og påloggingsrutinene i Altinn vil være i tråd med kommisjonsvedtaket. Vedtaket innebærer ikke noen nye krav enn det som følger av tjensteloven og –forskriften, og får således ikke ytterligere administrative eller økonomiske konsekvenser for Brønnøysundregistrene. Det er Post- og teletilsynet som fører tilsyn med utstedere av kvalifiserte sertifikater for elektronisk signatur i Norge. Post- og teletilsynet vil, i tråd med kommisjonsvedtaket, opprette en liste ("Trusted list") over registrerte sertifikatutstedere som har sendt inn registreringsmelding etter esignaturloven, og som de fører tilsyn med. Post- og teletilsynet vil vedlikeholde og offentliggjøre listen og via Nærings- og handelsdepartementet informere EFTAs overvåkningsorgan om listen og eventuelle endringer. Etablering av listen vil medføre begrensede kostnader for Post- og teletilsynet. Det forventes for øvrig

ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser knyttet til vedlikehold og offentliggjøring av listen.

Sakkyndige instansers merknader

Det er ikke hensyn som tilsier at kommisjonsvedtaket skal tas inn i lov eller forskrift. Kommisjonsvedtaket har vært på høring hos Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet (FAD), Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI), Post- og teletilsynet (NPT) og Brønnøysundregistrene. Det kom innspill fra FAD og NPT som er innarbeidet. Norge, deriblant Post- og teletilsynet, har deltatt i Europakommisjonens arbeidsgruppe om elektroniske framgangsmåter, som har vært med på å utarbeide vedtaket. Dette bidrar til å redusere hindre for elektronisk samhandling for tjenesteytere som ønsker å tilby tjenester i EØS. Noen få av EØS-statene, deriblant Tyskland, krever et høyere sikkerhetsnivå på sertifikatene enn det vi har i Norge. Dette er ikke i motstrid med kommisjonsvedtaket.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Det er også informert om rettsakten i Spesialutvalget for kommunikasjoner.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Transport på innlands vannvei

32010 R 0164 Kommisjonsforordning (EU) nr. 164/2010 av 25. januar 2010 om tekniske spesifikasjoner for elektronisk rapportering fra skip på innlands vannveier som nevnt i direktiv 2005/44/EF om harmoniserte elveinformasjonstjenester (RIS) på innlands vannveier i Fellesskapet artikkel 5 (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordningen fastsetter tekniske spesifikasjoner for elektronisk skipsrapportering som angitt i direktiv 2005/44/EF om harmoniserte elveinformasjonstjenester (RIS) artikkel 5. Direktivet er tatt inn i EØS-avtalen, vedlegg XIII pkt 49a, men det framgår av direktivets artikkel 12 at bare medlemsstater som har innlands vannveier har plikt til å gjennomføre direktivet.

Merknader

Forordning 164/2010 er EØS-relevant for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette innlands vannveier. ESA vedtok i 1996 samme prosedyre som Kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier. Norge har pr. definisjon ikke innlands vannveier. Rettsakten skal ikke gjennomføres i norsk rett og har derfor ikke vært på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32009 R 1254 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1254/2009 av 18. desember 2009 om kriterier for å tillate medlemsstatene å gjøre unntak fra de felles standardene for luftfartssikkerhet og å vedta alternative tiltak (vedlegg XIII kap VI SD)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1254/2009 gir medlemsstatene anledning til, på visse vilkår, å gjøre unntak fra de felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet gjennom å vedta alternative sikkerhetstiltak. De felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet er fastsatt med hjemmel i forordning (EF) nr. 300/2008 artikkel 4.

Unntak etter forordning (EF) nr. 1254/2009 kan gjøres på lufthavner eller deler av lufthavner hvor trafikken er begrenset til en eller flere av de følgende kategorier:

1. fly med maksimum take-off vekt som er mindre enn 15.000 kg
2. helikopter uavhengig av vektgrense
3. flygninger i forbindelse med politiarbeid
4. flygninger i forbindelse med brannslukking
5. flygninger i forbindelse med medisinske tjenester, nødsituasjoner eller redningsoperasjoner
6. flygninger i forbindelse med forskning og utvikling
7. flygninger i forbindelse med arbeid i luften
8. flygninger i forbindelse med humanitær hjelp
9. flygninger utført av luftfartsselskap, flyfabrikanter eller vedlikeholdsselskap hvor verken passasjerer, bagasje, frakt eller post transporteres
10. flygninger i forbindelse med firmaanliggender med fly med maksimum take-off vekt som er mindre enn 45.000 kg som frakter egne ansatte og ikke-betalende passasjerer eller gods

Vilkårene for å kunne gi unntak etter forordningen er at medlemsstatene sørger for alternative sikkerhetstiltak som opprettholder et tilfredsstillende beskyttelsesnivå basert på en lokal risikovurdering.

Merknader

Forordning (EF) nr. 300/2008 er en del av EØS-avtalen. Etter gjeldende forordning (EF) nr. 2320/2002, kan Samferdselsdepartementet (SD), eventuelt Luftfartstilsynet (LT), vedta nasjonale sikkerhetstiltak på grunnlag av en lokal risikovurdering for lufthavner med et gjennomsnitt per år på to kommersielle flygninger per dag eller som utelukkende har allmennflygninger (GA-trafikk), eller der den kommersielle virksomheten er begrenset til luftfartøy med en tillatt startmasse på under 10 000 kg eller under 20 seter.

Kommisjonen har tidligere uttalt at prinsippene om små lufthavner skal videreføres i nytt regelverk som gis med hjemmel i forordning (EF) nr. 300/2008. SD og LT har vært representert i en arbeidsgruppe i regi av AVSEC - komiteen for å utarbeide forslag til unntak for små lufthavner/luftfartøy i henhold til forordning (EF) nr. 300/2008, uten at gruppen greide å enes om et felles forslag. Kommisjonens første forslag gikk ut på at det gjøres unntak for fly med maksimum take-off vekt mindre enn 10.000 kg, og et generelt unntak for helikopter. Allmenntrafikk (GA-trafikk) ble utelatt, blant annet fordi det på enkelte europeiske lufthavner med allmenntrafikk også utføres noe kommersiell trafikk ("business jet" ol.).

I den vedtatte forordning (EF) nr. 1254/2009 er det blant annet satt grense for maksimum take-off vekt på 15 000 kg for fly og gitt et unntak for helikopter uavhengig av vekt. Allmenntrafikk er ikke regulert i forordningen.

Forordning (EF) nr. 1254/2009 vil bli gjennomført i norsk rett ved revisjon av forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Sakkyndige instansers merknader

I stedet for å bruke vektgrense ønsket Luftfartstilsynet å skille mellom operasjoner som er tilgjengelig for allmennheten og de som ikke er det, og lufthavner som har ervervsmessig godkjenning og ikke har det. Avinor har etablert et "security-regime" der alle lufthavnene omfattes av samme securityregler.

Med hensyn til medlemsstatenes mulighet til å gjøre unntak for helikoptertrafikk påpekte Luftfartstilsynet at det finnes ruteflygninger med helikopter. LT kunne derfor heller ikke støtte forslaget om unntak for helikopter ut i fra at det finnes ruteflygning med helikopter som er tilgjengelig for allmennheten. Denne uttalelsen er også relevant i relasjon til forslaget til unntak for "corporate aviation" med luftfartøy mindre enn 45.500 kg, dvs. ikke kommersielle transporter som skal utføres på nærmere bestemte vilkår. European Business Aviation Association (EBAA) har gått imot dette forslaget, også forslaget om 15.000 kg, ettersom EBAAAs flyflåte vil måtte forholde seg til 27 forskjellige sett av "security-regimer".

SD spurte LT høsten 2008 hvor vektgrensene og lignende eventuelt bør settes, for å unngå at antallet lufthavner i Norge (i security-sammenheng) øker som følge av en ny definisjon av hva som er å anse som en lufthavn. (I forordning (EF) nr. 2320/2002 er en "lufthavn" definert som ethvert område i en medlemsstat som er åpen for kommersiell lufttransport. I den nye forordningen (EF) nr. 300/2008 er virkeområdet utvidet til å gjelde alle lufthavner med sivil luftfart innenfor EU/EØS-området.) LT har opplyst at det ikke vil være noen forskjell i antallet lufthavner som berøres om vektgrensen er 5700 kg eller 10.000 kg.

Forordningen om unntak for små luftfartøy/lufthavner er ment å skulle gi medlemslandene et handlingsrom til å bestemme "innenfor eget hus", dvs. at norske myndigheter vil kunne avgjøre hva som er nødvendige sikkerhetstiltak på de små lufthavnene/luftfartøyene som omfattes av forslaget. Den vedtatte forordningen anses å være akseptabel for å ivareta norske interesser. Den er i stor grad en videreføring av det unntaket som gjelder i dag for små lufthavner. Norske myndigheter plikter følgelig å stille nasjonale sikkerhetskrav som avspeiler risikoen knyttet til de aktuelle lufthavnene. Hva angår de økonomiske og administrative kostnadene ved forordningen, antas de å være omtrent som etter forordning (EF) nr. 2320/2002.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0273 Kommisjonsforordning (EU) nr. 273/2010 av 30. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste ("svarteliste") over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten, hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan treffe og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av svarteliste skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg og hvordan medlemsstatene skal notisere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Kommisjonsforordningen (EF) nr. 474/2006 inneholder den første svartelisten, og er på samme måte som forordning (EF) nr. 473/2006 hjemlet i forordning (EF) nr. 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009. Kommisjonsforordning (EF) nr. 273/2009 er den trettende oppdatering av svartelisten og oppdateringen har skjedd etter de vanlige prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006. Svartelisten består av to vedlegg:

Vedlegg A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser.

Vedlegg B gir en oversikt over selskaper som med angitte restriksjoner kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene.

Oppdateringene som ble besluttet av Air Safety Committee (ASC) i møte den 17. til 19. mars 2009 innebærer for det første at alle flyselskap sertifisert av filippinske myndigheter ble tatt inn i vedlegg A. Dette ble begrunnet i funn fra ICAOs inspeksjon i oktober 2009 og det forhold at luftfartsmyndighetene i Filippinene ikke viser tilstrekkelig vilje eller evne til å ivareta sitt myndighetsansvar. Videre er alle flyselskap sertifisert i Sudan satt på svartelisten, dette på grunn av myndighetenes manglende oppfølging av avvik fra ICAOs inspeksjon i 2006. Informasjon sendt Kommisjonen i mars 2010 viste at viktige avvik fortsatt ikke var rettet opp.

Videre er Iran Air nå oppført på svartelistens vedlegg B. SAFA-inspeksjoner (Safety Assessment of Foreign Aircraft) i 2009 viste en markert nedgang i selskapets sikkerhetsstandarder relatert til internasjonalt regelverk og en økende hendelses- og ulykkesfrekvens. Inspeksjoner foretatt etter februar 2010 viser imidlertid en forbedring. Komiteen fant at man ivaretok sikkerheten ved å legge begrensninger på selskapets flygninger til europeisk luftrom jf vedlegg B. Komiteen følger utviklingen i selskapet videre.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innlandstransport

32009 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/40/EF av 6. mai 2009 om teknisk kontroll med motorkjøretøyer og tilhengere til motorkjøretøyer (vedlegg XIII kap I SD gr3)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 96/96 EF om tilnærming av lovgivningen om teknisk kontroll av kjøretøy og hengere til kjøretøy er blitt endret gjentatte ganger. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/40/EF opphever direktiv 96/96/EF med senere endringer (gjelder kommisjonsdirektiv 1999/52/EF, kommisjonsdirektiv 2001/9/EF, kommisjonsdirektiv 2001/11/EF, kommisjonsdirektiv 2003/27/EF samt vedlegg III, punkt 68 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003).

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/40/EF innebærer at det foretas en konsolidering. Direktivet innebærer ingen materielle endringer mht. hvilke kjøretøygrupper som skal underlegges kontroll, tidsintervallene for kontrollene, hvem som kan utføre kontrollene og hva som (minimum) skal inngå i kontrollene (kontrollpunkter og mangelvurderinger).

Endringene er knyttet til hvilket EU-organ som beslutter særdirrektiver og den tilhørende beslutningsprosessen.

Merknader

Direktiv 2009/40/EF krever ingen endring av FOR 2009-05-13 nr. 591; Forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Veitransport

32009 D 0810 Kommisjonsvedtak 2009/810/EF av 22. september 2008 om utarbeiding av standard skjema for medlemsstatene si rapportering til Europakommisjonen i samsvar med artikkel 17 i forordning (EF) nr. 561/2006 (vedlegg XIII kap II SD gr3)

Samandrag av innhald

Artikkel 17 i forordning (EF) nr. 561/2006 føreskriv at medlemsstatene, gjennom eit standard skjema, annakvart år skal oversende Europakommisjonen dei opplysingane som er naudsynte for at Kommisjonen (annakvart år) skal kunne utarbeide ein rapport om forordningane (EF) nr. 561/2006 og (EØF) nr. 3821/85. Forordning (EF) nr. 561/2006 artikkel 17 krev at denne rapporteringa skal skje gjennom skjema fastsett ved kommisjonsvedtak 93/173/EØF.

Skjemaet fastsett gjennom kommisjonsvedtak 2009/810/EF erstattar vedtak 93/173/EØF. Det nye skjemaet inneber ei oppdatering, og tek opp i seg den utviklinga som skjedde innan køyre- og kviletidsreglane ved forordning (EF) nr. 561/2006 – mellom anna gjennom at det nye skjemaet legg til rette for gjennomføring av nye rapporteringsplikter pålagt ved forordning (EF) nr. 561/2006 og direktiv 2006/22/EF. For å medverke både til administrativ forenkling og for å gjere Kommisjonen si overvaking meir effektiv, inkluderar også det nye standard skjemaet rapportering medlemsstatane skal gjer i medhald av direktiv 2002/15/EF om arbeidstid for personar innan vegtransporten.

Ifylgje kommisjonsvedtak 2009/810/EF skal tilvisinga i forordning (EF) nr. 561/2006 til kommisjonsvedtak 93/173/EØF etter dette lesast som ei tilvising til kommisjonsvedtak 2009/810/EF. Rapportering etter forordning (EF) nr. 561/2006 artikkel 17 og forordning (EØF) nr. 3821/85 skal for EØS/EFTA-statane sin del skje til EFTA sitt overvakingsorgan, ESA, jf. protokoll 1 til ODA-avtalen.

Merknader

Rettsakten krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.